

lige Underskud paa Statsregnskabet altsaa 60,3 Mill. Kr. Til Udgifter til Erhvervelse af Formue, væsentlig indtægtgivende Aktiver, er opført et Beløb af over 50 Mill. Kr., hvoraf ikke mindre end 47 Mill. Kr. er medgaaet til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver. Afdrag paa Statsgælden andrager 10 Mill. Kr., et Beløb, som desværre vil vedvare, men som er betydelig større, end det var i 1919—20. Den Gang havde man f. Eks. ikke det store Laan paa 145 Mill. Kr. at forrente; det er først optaget senere. Endvidere er der rentebærende Udlaan til et Beløb af $20\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf ikke mindre end henimod 7 Mill. Kr. er gaaet til Oprettelse af Husmandsbrug og $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til Kommuner og private Bygherrer, derunder Byggeforeninger. Paa dette Omraade befinder vi os jo endnu under Krigstidens Eftervirkninger, og det har været nødvendigt at afholde ekstraordinære Udgifter for at imødegaa dem. Det er alle disse Ting, som man skal tage med og se paa, naar man skal bedømme hele den finansielle Situation og hele det Arbejde, som der i Løbet af denne Aarrække er udrettet. At disse Udgifter er meget højt oppe endnu, og at det er her, Nedsættelserne maa finde Sted — saaledes som vi saa godt begyndte paa det i Fjor —, er ganske indlysende. Man behøver blot at sammenligne med, hvad man tidligere har ofret i saa Henseende. I Aaret 1918—19 er der f. Eks. til Statsbanerne, Postvæsen, Telegraf- og Telefonvæsen, Havnevæsen og Privatbaner ofret et Beløb af omtrent 15 Mill. Kr., medens man i 1922—23 er oppe paa 47,7 Mill. Kr., og gaar man lidt længere tilbage, til Aaret før Krigen, 1913—14, vil man se, at man den Gang til det samme Formaal kun ofrede knap 7 Mill. Kr. Enhver kan sige sig selv, at et Beløb paa lige ved 48 Mill. Kr. til dette Formaal er det ugørligt at fremskaffe gennem Driftsindtægter, og at dette Beløb maa sættes yderligere ned, og vi forventer altsaa for indeværende Finansaar efter den Nedsættelse, der fandt Sted sidste Aar, at disse Udgifter vil gaa betydeligt ned.

Selv om jeg maa indrømme, at der kan være Vanskeligheder ved i indeværende Aar at faa Balance, eftersom det nu er oplyst for os, at Indkomst- og Formueskatten vil svigte med nogle Millioner, og vi ved, at de sociale Udgifter vil stige, ogsaa med nogle Millioner, vil jeg dog ikke opgive Haabet om, at vi vil naa Ba-

lance i indeværende Finansaar, hvis da ikke uforudsete Ting træder til. Jeg støtter bl. a. dette paa den Bevægelse, der har været i de senere Aar. Under den stærkeste Dyrtid, da vi havde de store ekstraordinære Udgifter, var de samlede Udgifter oppe paa 760 Mill. Kr. Aaret efter var vi nede paa 634 Mill. Kr., og i 1922—23 er vi nede paa 529 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at der i alt har været en Nedgang paa ikke mindre end 231 Mill. Kr., og selv om Nedgangen fra i Fjor til i Aar ikke vil blive slet saa stor, mener jeg dog, at vi saa nogenlunde skulde kunne naa Balance. Jeg er selvfølgelig klar over, at en Del Genbevillinger fra forrige Aar skal føres ind paa dette Aar, og det er vanskeligt at bedømme, hvor stort dette Beløb bliver, men jeg har, som sagt, endnu ikke opgivet Haabet om, at vi skulde naa Balance. Ved Finanslovens endelige Behandling i Fjor tillod jeg mig at sige, at for mig stod det saaledes, at Regnskabet i indeværende Aar vilde komme til at balancere med godt 430 Mill. Kr. Ved en Sammenligning mellem Aaret 1919—20 og 1922—23 er det berettiget at drage Jordfondens Udgifter fra de 529 Mill. Kr., da dette Beløb opføres baade som en Indtægts- og en Udgiftspost og derfor i og for sig ingen Indflydelse har paa selve Statsregnskabet, og da der ikke fandtes en tilsvarende Udgift i 1919—20; og disse Udgifter udgjorde godt 13 Mill. Kr., saa den virkelige samlede Udgift i 1922—23 var 516 Mill. Kr., altsaa ca. 86 Mill. Kr. mindre end den samlede Udgift i 1919—20. Det er dog et ret pænt og godt Stykke Vej, der er tilbagelagt siden da.

Vender man sig nu til det foreliggende Finanslovsforslag, ligner dette i mangt og meget sin Forgænger. Indtægten er en Del højere, thi paa dette Finanslovsforslag er de nye Skatter opført, medens de ikke kom med paa den sidste Finanslov. Forslaget viser med runde Tal en Indtægt paa 411 Mill. Kr. og en Udgift paa 358 Mill. Kr., altsaa et Driftsoverskud paa henimod 53 Mill. Kr. Paa § 26 er der en Indtægt paa $17\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og en Udgift paa 32 Mill. Kr. Den samlede Indtægt bliver altsaa 428,7 Mill. Kr. og den samlede Udgift 390,8 Mill. Kr. Der skulde med andre Ord være omtrent 38 Mill. Kr.s Overskud til Imødegaaelse af Tillægsbevillingsloven, og det vil sige, at naar Statsregnskabet for Aaret 1924—25 en Gang foreligger, skulde Balancen komme til at ligge ved ca. 430 Mill. Kr.